

Pääjärvi Johansson Otto Albert Story

For till Nord Amerika en augustidag 1916. Fadern följde honom till fots den första biten, en stäcka på sex kilometer, till grannbyn Sattajärvi. Därifrån tog han hästskjuts till Övertorneå.

Föräldrarna ägde ett hemman med jord- och skogsbruk i Pääjärvi. När barnen var tio - elva år och avslutat skolgången, fick de börja hjälpa till med gårdens allehanda sysslor. För pojkarna blev det ofta skogsarbete. Otto gick tre år i skola.

Dåliga tider i Sverige gjorde att många utvandrade till Nord Amerika. Så hade Ottos äldre bror Axel och system Anna gjort. När Axel skrev och berättade om alla möjligheter bestämde sig Otto för att åka dit, tjäna pengar och sedan återvända.

I Övertorneå klev Otto på tåget. Det var första gången han åkte tåg. Färden gick genom Sverige till Bergen i Norge. Därifrån åkte han båt först till England och sedan fortsatte resan till Amerika. Båtresan över Atlanten tog två veckor och biljetten kostade 300 kronor i andra klass. Många drabbades av sjösjuka och mådde förfärligt dåligt berättade Otto.

Från New York fortsatte färden till en plats med namnet Hancock i Michigan, där han skulle träffa sin bror Axel - vilket inte var så lätt. Men han hade tur i oturen berättade Otto. När han satt på en bänk utanför en affär kom en man fram till honom, talade svenska, och undrade ifall han var från Sverige. Det kändes underbart för Otto som inte kunde språket. Mannen som tilltalat Otto var själv svensk och tyckte att Otto såg svensk ut. Via bekanta till främlingen fick Otto till slut tag i sin bror.

Under åren i Amerika arbetade Otto Johnson bl a vid järnvägen, i gruvor och med lantbruk. Så småningom flyttade han till Kanda där det blev skogsarbete. När han kom till North Surrey strax utanför Vancouver fick han tjänst som vaktmästare och kontrollant för en pumpstation. Den sysslan hade han fram till pensioneringen 1968. Han var då 71 år. Utanför Vancouver byggde han eget hus, som han bodde i till han var 90 år, då han flyttade till ålderdomshem.

De första åren var kontakterna med Sverige sporadiska. Det blev några brev och ett och annat julkort. Någon hemresa blev det inte förrän 1960. Då var både föräldrarna och de flesta syskonen döda. Efter det första besöket i hemlandet blev det ytterligare några resor. Det ställe som betydde mycket för Otto var var naturligtvis födelsebyn Pääjärvi och hemgården. Vid Ottos sista besök i hemlandet sommaren 1989, reste han runt och besökte syskonbarn och vistades en hel del i hemgården, som beboddes av brorssonen Erik. Resan över Atlanten gjorde Otto vid 92-års ålder helt utan sällskap./ Källa: Artikel i NSD 1989-07- med rubriken " Otto, 92, från Kanada för att hälsa på släkten" av Johan Enbuske

Otto berättade vid ett av sina besök i hemlandet, varför han valde att resa via Norge utan officiella resehandlingar och att han därmed inte registrerats som utflyttad till Nord Amerika i Pajala sockens församlingsböcker. Orsaken till detta var helt enkelt, att han befarade att han troligen inte fått emigrera eftersom han ännu inte gjort värnplikten. (Muntlig trading, sagesman Thomas Wahlberg)

Source/Källa: Thomas Wahlberg